

Ohlášky – neděle 4. 9. 2022

Dnes prožíváme **23. neděli v mezidobí**.

- Čtvrtek 8. 9. – **Svátek Narození Panny Marie**
- Příští neděle 11. 9. 2022 bude **24. neděle v mezidobí**.

- ŘKF Lovosice pořádá v sobotu **17. 9. 2022 poutě do Horní Police** se zastávkou v **Modlivém Dole**. Doprava osobními auty některých účastníků poutě. Pro účastníky, kteří nevlastní auto jsou dispozici místa v autech účastníků. Místo a čas srazu: Lovosice u kostela sv. Václava v 8 hod. **Kdo má zájem zúčastnit se pouti, ať se co nejdříve přihlásí, aby se mohla naplánovat cesta.** Hlaste se na tel. číslo: 723 399 557.
- **10. 9. 2022 Slavnost Kaplířů v Milešově** – mše sv. za Zdeňka Kaplíře ze Sulevic **v 11:00 v kostele sv. Antonína Paduánského v Milešově.**

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00
	14:00 *
Út, St, Čt	8:00
Pá	16:30

*** Ne 14:00 - řeckokatolická bohoslužba**

Sulejovice, kostel Nejsvětější Trojice
3. neděle v měsíci v 8:00

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.

Setkání nad Bibli v pondělí od 18 h na faře
Náboženství pro školní děti v úterý od 14 h

**Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice**

IČO: 46772537
farnost.lovosice@seznam.cz
www.farnostlovosice.cz
www.facebook.com/farnostlovosice

P. Mgr. Ladislav Nádvořník SDB
farář, administrátor farnosti
+ 420 603 845 460

Václav

č. 41 (2022)
4. 9. 2022

23. neděle v mezidobí

**Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích**

Zamyšlení nad evangeliem z 23. týdne v mezidobí

Neděle 4. 9. - **Lk 14,25-33**

Dnešní evangelium lze pochopit nešikovně. Někdo by si mohl říci, že jako král zvažuje vojenské síly, tak my máme zvážit síly, zda zvládneme náročné následování Ježíše. Pro někoho by tak mohlo vyplynout, že to nezvládneme... Ale smysl Kristových slov míří jinam. Bůh nás posílí, cestu zvládneme, ale za podmínky, že se pro Ježíše rozhodneme naplno. Právě rozhodnutí bez podmínek je obrovský problém. Oprtít se o to, že Bůh je dost mocný, aby zachránil i mne, vzdát se všech jiných forem spásy, které nabízí současný svět, přijmout tíži života, a takto se za Kristem vydat.

Pondělí 5. 9. - **Lk 6,6-11**

Ježíš uzdravuje ochrnuhlého též jako znamení pro nás: nejsme ochromeni kritikou těch, kdo církev uzdravují jinak, než si představujeme?

Úterý 6. 9. - **Lk 6,12-19**

Ježíš vyvolil svých Dvanáct po celonoční modlitbě. A vybral si opravdu různé typy. Znamení a výzva pro naše časy – pluralita je v církvi žádoucí...

Středa 7. 9. - **Lk 6,20-26**

Překvapivý recept na štěstí: prostota, touha po spravedlnosti, být znamením odporu pro okolí. Blahoslavený rovná se šťastný. Jinak Ježíše nepochopím.

Čtvrtek 8. 9. - **Mt 1,1-16.18-23**

Josefova odvaha a láska k Marii vytvořily zázemí pro přijetí Božího Syna. Dnes budu zvláště myslet na rodiny, na jejich radosti a těžkosti.

Pátek 9. 9. - **Lk 6,39-42**

Pokud chci dobře „vidět“, musím být schopen sebekritiky. Pak se potvrdí pravdivost postupu – vidět, posoudit, jednat!

Sobota 10. 9. - **Lk 6,43-49**

Jsem rád, že mohu v životě k našemu Pánu přistupovat jako k pevnému bodu. Chci mu připravit dobrou půdu, chci nést dobré ovoce!

Svědomy

Druhá kniha Samuelova líčí, jak král David zklamal (srov. 2 Sam 12,13). Zhřešil s Betšabe, čekala s ním dítě. Aby se na to nepřišlo, povolal jejího muže Uriáše z bojiště domů. Uriáš ale ke své ženě nešel, myslel na ostatní, kteří také nebyli doma, nýbrž v poli. Nezbylo než Uriáše odstranit. To je řešení! Když to David učinil, vzal si Betšabe k sobě a měl pocit, že se vlastně nic nestalo. Svědomí mu nic nevyčítalo, ostatně – králové mívají trochu jiné svědomí než prostí lidé. Bůh s ním spokojený nebyl. Poslal k Davidovi Nátana, aby mu vyprávěl podobenství o boháči a ovečce chudého souseda. Chudák o milovanou ovečku přišel. Kdo mohl provést takovou ničemnost! vykřikl David. Ty jsi ten muž, pravil prorok. David konečně pochopil. Svědomí je prý hlas Boží v nás. Má ho každý člověk, jenže ne zcela stejné. Je posledním měřítkem mravnosti jednoho každého, proto je třeba prosit o dar citlivého svědomí. V Davidovi se s Boží pomocí probudilo. *(z knihy Na minutu s Karlem Herbstem – V Boží blízkosti)*

Youcat (39. část)

Mše svatá je bezkonkurenční. Je jedinečná, a zda teď dám přednost jí, nebo raději tiché meditaci v kryptě, není otázkou vkusu. Máme-li vyjádřit její „jedinečnou nabídku“, pak by zněla takto: Při mši svaté je mi nabídnuto tělo Kristovo a – přijmu-li je – sám se stanu „Kristovým tělem“. „Kristovo tělo“ je pouze jiným jménem pro církev. Proto nikdo nemůže říci: Chci patřit do církve, ale nechci se do ní nechat „vtělit“. Takové prohlášení by bylo absurdní.

Jakým způsobem je Ježíš přítomen v eucharistii?

Není to jen pouhé divadelní představení o dávno minulých událostech na způsob slavných pašijových her ve Žďáru nad Sázavou nebo v Hořicích na Šumavě? Nikoli, ve Žďáru ani v Hořicích se neumírá, jakkoli se tam prolíje hodně divadelní krve. Při mši svaté se Kristova oběť na kříži pro nás skutečně nově zpřítomňuje. Kněz nepředvádí poučný kus o „poslední večeři“. Ona se reálně děje a my se jí účastníme. Nejen v myšlenkách, ale doopravdy. **Co je to liturgie?** Dospěli jsme do okamžiku, kdy bychom se na tyto úžasné věci měli podívat pořádně zblízka. Vstupujeme s kamerou do síně poslední večeře. Je

noc, ve které má být Ježíš zrazen – předvečer židovského velikonočního svátku Paschy. Ježíš dělá to, co každá židovská hlava rodiny v tento slavnostní večer. Shromáždí kolem sebe své nejbližší – v tomto případě svých „Dvanáct“ - a slaví s nimi bohoslužbu oběti, „eucharistii“ (= díkůčinění). **Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe. Kdo bude jíst tento chléb, bude žít navěky. A chléb, který já dám, je mé tělo, obětované za život člověka.** *(z knihy Youcat: Kurz víry)*

9/ Podobenství o legionáři II

2. Dábel

Některé zkoušky také přicházejí od ďábla. Svatý Petr píše: „Buďte strážliví! Buďte bdělí! Váš protivník, ďábel, obchází jako Jev řvoucí a hledá, koho by pohltil.“ (1P 5,8)

Je docela smutné vědět, že někteří katolíci nevěří v existenci ďábla. Myslí si, že veškeré zlo působí a šíří kolem sebe jen člověk. Ale jestli ďábel neexistuje, pak bychom asi měli vyškrtnout celé pasáže Nového zákona, kde vidíme, jak Ježíš zcela jednoznačně vyhání demony. Ježíš též poslal své učedníky, aby vyháněli demony v jeho jménu. Zajisté v církvi existovala období, kdy se takzvaně viděl čert za každým rohem, a to byla chyba. Jenže nečekat ho nikde by byla ještě větší chyba. Kdosi řekl, že největší ďáblou lží je nás přesvědčit, že neexistuje. Pokud v něj totiž nevěříme, tak si na něj nedáváme pozor. Může tedy mnohem snáz působit, aniž bychom to zpozorovali.

V prvních letech mé kněžské služby jsem mimo jiné působil jako spirituál na střední škole. Jeden sedmnáctiletý mladík se nám svěřil, že trpí vážnými poruchami spánku. Také nám vyprávěl, že každý večer musí sledovat horory, nedokáže se bez toho obejít. Pro nás byla souvislost dost evidentní, ne tak pro něj. Tvrdil, že hororové filmy jsou jenom scény se spoustou kečupu a že na jeho život určitě nemají žádný dopad. Myslím, že ďábel si v tu chvíli musel mnout ruce.

Správný přístup není vidět ďábla všude, ale dávat si na něj dobrý pozor.

(z knihy René-Luca Patnáct podobenství)